

Buitengewone raadsvergadering
4 september 2017

Nummer
17-078

Verslag van de buitengewone openbare bijeenkomst van de raad van de gemeente Bunnik, gehouden op 4 september 2017 om 14.30 uur in De Landgoederij, Camminghalaan 30 te Bunnik.

Aanwezig:

de heer H.M. Ostendorp	burgemeester
mevrouw H.R.E. Hofland	griffier
de heer J. Buzepol	waarnemend voorzitter
mevrouw L. Geerlings	CDA
de heer H.J. Hoitink	De Liberalen
de heer P. Lakerveld	CDA
de heer K.A. Maijer	De Liberalen
mevrouw H.J. Mourits	Perspectief 21
mevrouw B.G. Schipper	Perspectief 21
mevrouw A.A. van der Stijl	Perspectief 21
mevrouw J.T. Sweerts	De Liberalen
de heer L.N. Vernie	CDA
de heer A.W. Viskil	Perspectief 21
mevrouw H.J. Visser	CDA

Voorts aanwezig:

de heer J.J. Eijbersen	wethouder
mevrouw H.M. Spil	wethouder

Verder aanwezig:

de heer W.I.I. van Beek	commissaris van de Koning van de provincie Utrecht
de heer G.F. Naafs	kring van burgemeesters
de heer G. Veenhof	gemeentesecretaris
de heer P. van der Kooi	ceremoniemeester

Afwezig:

de heer F.A. Schenk	De Liberalen
de heer J. Sterk	Perspectief 21
mevrouw N. van der Voort	Perspectief 21

De **ceremoniemeester** heet allen welkom om 14.22 uur. Voordat het officiële gedeelte start, licht hij het programma kort toe. Aansluitend aan de buitengewone raadsvergadering zal buiten een receptie worden gehouden, waarna de middag rond 17.45 uur wordt afgerond.

Hij verzoekt iedereen de mobiele telefoon uit te zetten en wenst allen een plezierige middag toe.

1. Opening door de heer H.M. Ostendorp en overname van de voorzittershamer door de waarnemend voorzitter de heer J. Buzepol

De **voorzitter** opent deze buitengewone raadsvergadering van de gemeenteraad van Bunnik om 14.25 uur en heet iedereen welkom. Hij geeft het woord aan de waarnemend voorzitter van de gemeenteraad, de heer Jan Buzepol, en overhandigt hem de voorzittershamer.

De **waarnemend voorzitter** heet iedereen van harte welkom bij deze bijzondere buitengewone vergadering ter gelegenheid van het afscheid van de burgemeester. In het bijzonder worden welkom geheten mevrouw Ostendorp, de commissaris van de Koning, de zonen, de verdere familieleden – mevrouw Ostendorp, de schoonouders en zussen – en verder alle overige belangstellenden die aanwezig zijn.

Ook heet hij de aanwezige gemeenteraadsleden welkom. Er zijn berichten van verhindering ontvangen van mevrouw Van der Voort, de heer Schenk en de heer Sterk.

2. Vaststelling agenda

De agenda wordt ongewijzigd vastgesteld.

3. Ingekomen stuk: *afschrift van het Koninklijk Besluit van 3 juli 2017, 2017001094, betreffende het eervol ontslag van de heer H.M. Ostendorp als burgemeester van de gemeente Bunnik met ingang van 5 september 2017 met dank voor de als zodanig bewezen diensten*

Griffier **Hofland** leest het afschrift van het Koninklijk Besluit voor: "Wij Willem-Alexander, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, enz. enz. enz. Besluit van 3 juli 2017 nummer 2017001094 houdende ontslag van een burgemeester. Op voordracht van Onze minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties van 28 juni 2017, nr. 2017-0000311967, Directoraat-Generaal Bestuur en Wonen/Directie Democratie en Burger-schap/Afdeling Politieke Ambtsdragers;

Gelet op artikel 61b, eerste lid, van de Gemeentewet en op artikel 42, eerste lid van het Rechtspositiebesluit burgemeesters; hebben goedgevonden en verstaan:

aan de heer H.M. Ostendorp op zijn verzoek met ingang van 5 september 2017 eervol ontslag te verlenen als burgemeester der gemeente Bunnik met dank voor de als zodanig bewezen diensten.

Onze minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties is belast met de uitvoering van dit besluit. Was getekend te Wassenaar, 3 juli 2017 Koning Willem-Alexander en de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, Ronald Plasterk."

De **waarnemend voorzitter** stelt vast dat het ontslag van de heer Ostendorp hiermee definitief is.

4. Sprekers ter gelegenheid van het afscheid van de burgemeester H.M. Ostendorp:

De **waarnemend voorzitter** nodigt de commissaris van de Koning uit om achter het spreekgestoelte plaats te nemen.

De heer **Van Beek** citeert uit een recent interview met burgemeester Ostendorp: "ik ben helemaal gek van De Graafschap, maar ik ben ook erg gek van Bunnik". Een burgemeester die zijn ambtsketen aan de wilgen hangt om vervolgens algemeen directeur van een voetbalvereniging te worden, haalt moeiteloos de landelijke pers. Spreker corrigeert zichzelf, want er mag nooit 'voetbalvereniging' worden gezegd als het over De Graafschap gaat. Het is niet zomaar een club, maar een voetbalbolwerk diep geworteld in de Achterhoekse samenleving, het geboorteland van burgemeester Ostendorp. Het is een club die zorgt voor spektakel en saamhorigheid voor supporters en ondernemers, zo luidt haar missie. Jan Vreeman zei eens: "je moet hier eerst willen werken en dan pas komt het voetbal", een trainer die het na dertig jaar op de Vijverberg kan weten. "Laat maar zien waar we vandaan komen en wie we zijn", voegde hij eraan toe.

Dat laat de heer Ostendorp zien. Hij is altijd Dinxperloër gebleven. Die club met die grote G zit bij hem in iedere vezel. In zijn werkkamer hangt stevast een De Graafschapsjaal over de flip-over en in de boekenkast prijkt een De Graafschapskalender. Ook zijn Twitterberichtjes over zijn frequente supporterstripjes oostwaarts doen vermoeden dat hij zijn oude liefde nooit helemaal heeft losgelaten.

Spreker begrijpt het en kan dat in zekere zin waarderen. Als commissaris is hij voorstander van meer variatie in het openbaar bestuur. Dat levert kleurrijke personen en minder gelijkvormigheid op. Van de ene burgemeesterspost naar de andere is de gangbare lijn. Van burgemeester

naar Superboer is de lijn van Hans Martijn. Spreker noemt dat verfrissend, maar vindt het tegelijkertijd jammer dat hij vertrekt. Misschien is het een keuze meer vanuit het hart dan vanuit het verstand, maar dat betekent niet dat het onverstandig is. Het is op zijn minst een stap met lef, maar het blijft een verrassende carrièrewending. Zeker omdat hij iedereen het gevoel gaf dat hij zich in dit ambt heel senang voelde: als een vis in een Bunniks beekje. In die zin zijn allen verbaasd hem te moeten gaan missen. Maar als er iets langskomt waarvan iemand lang heeft gedroomd, moet daar 'ja' tegen worden gezegd. Het is de vraag hoe deze droomtransfer – waarmee overigens geen miljoenen mee gepaard gaan – zal uitpakken, maar de bal is rond. Wat voor burgemeester was de heer Ostendorp? Dan moet vooral over de mens Hans Martijn Ostendorp worden gesproken. Een man die bovenal begrijpt dat de gemeente er voor de burgers is en moet zijn. Dus wilde hij niet vanachter zijn bureau de regels handhaven, maar mensen binnenhalen en ermee in gesprek gaan. Zijn opendeurbeleid was geen loze kreet. De medewerkers mochten onbekommerd binnenlopen en zeggen wat ze kwijt wilden. Kwamen er klachten uit de gemeenschap, dan liet hij geen formele brief sturen, maar belde de betrokkene persoonlijk op om het pijnpunt te bespreken. Vaak kende hij de betrokkene al. Benaderbaar zijn is zijn stijl. Het Journalistengilde hield hem hoog als de burgemeester van wie ze het 06-nummer hebben. Hij wilde vooral dat mensen uit de gemeente gezien, gehoord en gekend werden; dat ze bij de balie, aan de telefoon of online werden herkend. De maatvoering van Bunnik, Odijk en Werkhoven maakt het mogelijk om zo te werken. Daar weet men wie zijn buren zijn. Binnen deze gemeenschap was Hans Martijn overal te zien. In kroeg, kerk, kantine bracht hij zijn eigen boodschap aan de gemeentelijke organisatie in praktijk: "ga naar buiten; haal het op bij de mensen; verdiep je in je dorpsgenoten". Als iemand hem aansprak met een probleem, schreef hij dat op en zorgde ervoor dat het op het juiste bureau terecht kwam. Ook controleerde hij achteraf of er iets mee werd gedaan.

Bunnik is een rijke gemeente, maar er zijn ook arme, zieke, zwakke en eenzame mensen bleef Hans Martijn steeds benadrukken; mensen die, anders dan het mondige deel van de bevolking, niet goed weten hoe zij een brief moeten schrijven, de gemeenteraad moeten benaderen of naar de rechter moeten stappen. Evengoed voor deze doelgroep wilde hij er zijn.

Hans Martijn heeft een broertje-dood aan regeltjesgedrag. Ook waar het minderjarige asielzoekers betrof. Toen hij hoorde dat een met uitzetting bedreigde Chinese jongen van onderduik werd beschuldigd, schoot hij te hulp. Hij mocht dan even bij de Vreemdelingendienst buiten beeld zijn geweest, maar niet bij de gemeente Bunnik en dus ook niet bij de overheid. De overheid is niet alleen de rijksoverheid. Hij vond dat de regels soms veel te strak werden uitgelegd. Hij moest tot de rechter gaan om zijn gelijk te halen, maar het lukte. Ondertussen stonden de inwoners pal achter hem getuige hun massale adhesiebetuigingen. Betogingen in Bunnik, te zien op het NOS-journaal. Hans Martijn heeft deze gemeente echt op de kaart gezet, ook dankzij zijn inzet voor een ruimer Kinderpardon. Dit tekent de mens Ostendorp. Ook dat hij deze Chinese jongen is blijven volgen en dat hij heeft plaatsgenomen in een VNG-commissie Asiel en Migratie, zodat hij zich op gemeente overstijgend niveau met dit dossier kon blijven bemoeien.

Burgemeester Ostendorp heeft een hele tijd nodig gehad om te ontwethouderen; om zich niet inhoudelijk in de portefeuilles van de wethouders te mengen. Dat is best lastig als je persoonlijk inspant om burgers te laten participeren in beleid en beslissingen. Het feit dat iedereen een gesprek met hem kon krijgen wekte zijdelings de verwachting dat hij van alles voor ze kon regelen. De secretaresse moest op voorhand duidelijk uitleggen dat de burgemeester niet de baas van de gemeente is.

Het is goed te weten dat Hans Martijn niet vertrekt omdat hij klaar zou zijn in of met Bunnik. Bunnik was zijn natuurlijke habitat; zijn thuis. Ook al typeerde hij zichzelf als de laagstopgeleide burgemeester in de hoogstopgeleide gemeente van Nederland – wat getuigt van humor en zelfrelativering – ambitie is hem niet vreemd. Hij zette zich sterk in voor het thema Veiligheid; onder meer de bestrijding van ondermijnende criminaliteit. Hij was onvermoeibaar bezig met de strategische positie van Bunnik als kleine speler in een dynamisch regionaal krachtenveld. Identiteit was hierbij een kernthema. Wat zijn onze kwaliteiten en wat willen we daarvoor terug? De burger werd daar intensief bij betrokken via de vraag: wat is Bunnik voor u? Toen diezelfde burger werd gevraagd welke bekende Nederlander de waarden verpersoonlijkt die de gemeente bij uitstek typeren ging de eer naar burgemeester Ostendorp: een kleurrijk open man; een man die van aanpakken weet. 'D'ran' noemen ze dat in Doetinchem.

Burgemeester Ostendorp heeft het Utrechts bestuurswerk met veel plezier en volle inzet gedaan. Spreker bedankt hem daarvoor. Nu neemt hij zijn ambities en talenten mee naar een nieuwe werkkring; een nieuwe wereld. Dat is hem van harte gegund. Behalve een succesvol

burgemeester verliest de provincie een begenadigd tekstschrijver voor het Utrechts burgemeesterscabaret. Er zal moeten worden gezocht naar een opvolger. De deur naar het burgemeesterschap blijft openstaan. Als hij over een aantal jaren weer iets anders wil, kunnen topspelers altijd worden gebruikt.

Spreker wil Hans Martijn graag een prent overhandigen van het mooie Paushuize en wenst dat hij in het oosten van het land zal aantreffen en meemaken wat hij ervan verwacht. Hij weet dat de verwachtingen hoog gespannen zijn. Hij wenst hem en de zijnen alle goeds.

De **waarnemend voorzitter** zal als nestor van de raad de burgemeester toespreken namens de gemeenteraad. "Er is een tied van koam'n en een tied van goan. Noe is de tied van goan gekoam'n." Dit is de derde keer dat hij burgemeester Ostendorp, Hans Martijn, namens de raad formeel mag toespreken. Het begint op routine te lijken. Je kunt je dus afvragen voor wie de tied van goan gekoam'n is.

Bij de vorige gelegenheden heeft hij de tegeltjeswijsheid van langs de snelwegen aangehaald: van A naar B. In 2009 was dat van Aalten naar Bunnik. In 2014 bij de voordracht tot de herbenoeming was het van B naar B: van Beter naar Best. En nu de omgekeerde weg: van B naar A; van Bunnik naar de Achterhoek.

Qua alfabet heeft Hans Martijn het eenvoudig gehouden en is hij niet ver gekomen, maar dat is allerminst de typering voor zijn functievervulling in de afgelopen acht jaren. De raad zocht in 2009 een mensenmens burgemeester. Uit al die kandidaten kwam een mens naar voren die weleens aan die eis zou kunnen voldoen. De manier waarop Hans Martijn zich vanaf het allereerste begin heeft gepositioneerd binnen de Bunnikse gemeenschap, dwingt respect af. Al die bezoeken aan echtparen die vijftig of zestig jaar of nog langer getrouwd waren zijn talloos en legendarisch. Ook elke andere al dan niet feestelijke gebeurtenis sierde hij op met zijn aanwezigheid. Hij heeft de gave zich gemakkelijk te bewegen en de mensen gerust te stellen, maar daarbij toch de uitstraling van burgemeester – het gezag; de meerwaarde aan de bijeenkomst – te behouden.

Toen hij zijn vertrek uit Bunnik aankondigde, bleek ook uit de talloze reacties dat Hans Martijn zich als een mens tussen de Bunnikse bevolking heeft opgesteld; een mensenmens. Men vindt het zeer jammer dat hij weggaat. Dat zegt voldoende. Spreker stelt vast dat de raad zich in 2009 niet in Hans Martijn heeft vergist.

Alle begin is moeilijk; ook dat van een nieuwbenoemde burgemeester. De commissaris van de Koning noemde het al. In Aalten was Hans Martijn de wethouder en uit de woorden van de toenmalige burgemeester van Aalten was te beluisteren dat hij een geziene en krachtige wethouder was. In Bunnik was hij de burgemeester. Dat is iets heel anders. Aanvankelijk had Hans Martijn moeite zich in te leven in die rollenwisseling. Hij was ineens voorzitter van de raad en het college. Hij moest zich apolitek opstellen, boven de partijen staan, geen eigen mening ventileren. Dat was (en is) voor Hans Martijn heel moeilijk, maar hij heeft zich aangepast en de rol van burgemeester voortvarend op zich genomen. Dit is met veel moeite en zelfbeheersing gepaard gegaan, want Hans Martijn kan nu eenmaal moeilijk op zijn handen zitten. Toch was dat vaak het enige dat hij kon en moest doen. Hij kon ook boos worden; ook in de raad. Of dat terecht of onterecht was, laat spreker in het midden.

Ook als voorzitter van de raad heeft Hans Martijn al snel zijn draai gevonden: streng doch rechtvaardig. Echt moeilijk heeft hij het nooit gehad met maar drie fracties in de raad. Hij wist goed waar de grenzen lagen en zodra zijn rol wijzigde van voorzitter naar portefeuillehouder, wist hij precies hoe hij daarmee moest omgaan. Spreker is hem daar persoonlijk heel dankbaar voor.

Toch wilde Hans Martijn zijn stempel op de raadsvergaderingen drukken. Hij heeft manieren gezocht en gevonden om dat zichtbaar te maken. Een van die initiatieven was het introduceren van de bitterballen na de raadsvergaderingen. De frequentie is nog te laag naar zijn zin (slechts tweemaal per jaar). De grootste overwinning in de raad is de introductie van de voorstemmer. Hans Martijn begon elke raadsvergadering als een volleerd bingoleider; hij grabbelt in een blikje en trekt een nummer dat correspondeert met een raadslid die de voorstemmer mag zijn. Het woord zegt het al: dat raadslid wordt verondersteld 'voor' te stemmen. Blijkbaar heeft Hans Martijn stiekem een systeem ontwikkeld waarbij ieder raadslid een nummer heeft. Hij is nog niet zover gegaan dat hij de raadsleden met een nummer aansprak en de raadsleden hebben nog steeds hun naambord op de tafel staan en geen nummerbord. Wat dat betreft, is hij zeker op zijn plaats bij De Graafschap, waar zij hun nummer allemaal op hun shirt hebben staan.

Nadat Hans Martijn een plaats had gevonden in de gemeente Bunnik, keek hij verder dan de gemeentegrenzen. Hij sloeg zijn vleugels uit en dwong zijn positie af in allerlei organisaties bui-

ten Bunnik waar Bunnik al dan niet iets mee te maken had. Ook dat was een eis van de Bunnikse gemeenteraad voor de nieuwe burgemeester: hij moest hét boegbeeld zijn van Bunnik en de Bunnikse belangen verdedigen en uitdragen in de regio, maar ook het imago van Bunnik verbeteren. Ook daarin is hij volledig geslaagd, al was dat niet altijd even gemakkelijk. De medebestuurders moeten daarin wel meewerken en natuurlijk ook de raad. Maar hij liep voorop en men kon moeilijk om hem heen.

Nu is de tijd gekomen om te gaan. Na acht jaar in de eredivisie te hebben geacteerd, gaat Hans Martijn terug naar de eerste divisie. Dat klinkt als een degradatie, maar dat is vast te simpel gedacht. Wat de raad betreft, was Hans Martijn hier nog lang niet uitgespeeld, maar hij beschouwde zichzelf transfervrij en het is zijn eigen keus. Hij heeft de overstap gemaakt naar zijn voetbalclub: De Graafschap; de Superboeren. Zijn jongensdroom komt uit. Een scherp waarnemer zou kunnen zien dat hij al een tijdje in training is bij De Graafschap – althans dat zou uit zijn tweets gelezen kunnen worden.

Namens de raad wil spreker Hans Martijn bedanken voor de uitermate plezierige samenwerking met de raad en de bevolgen inzet voor de gemeente Bunnik. Hij wenst hem heel veel plezier en succes toe in zijn nieuwe functie bij De Graafschap en bedankt ook Linda voor haar grote inzet en voor het feit dat zij Hans Martijn heeft willen delen met de gemeente Bunnik. Tot slot wenst spreker hen: 'fair winds en following seas' toe en dat het hen goed gaat.

De **waarnemend voorzitter** geeft het woord aan wethouder Eijbersen die namens het college zal spreken.

Wethouder **Eijbersen** vindt deze dag vrolijk maar tegelijkertijd ook een beetje verdrietig, want Hans Martijn Ostendorp volgt zijn hart, wordt voetbaldirecteur en vertrekt als burgemeester. Spreker heeft veel ondernemers en inwoners gesproken die het helemaal niet leuk vinden dat de zo benaderbare voorzitter het college van Bunnik verlaat. Tegelijkertijd is de warmte en de liefde te voelen en proeven waarmee iedereen hem het beste gunt.

Spreker heeft circa 7,5 jaar met Hans Martijn samengewerkt en is bijna dagelijks met hem opgetrokken. De rode draad is dat het bij Hans Martijn niet draait om wat hij heeft gedaan, maar om wat hem drijft: betrokkenheid vanuit het hart. Misschien is zijn transfer naar De Graafschap de belichaming daarvan. Wat beweegt iemand om een topfunctie in een volgens Elsevier topgemeente in te ruilen voor een betaald voetbalorganisatie in de kelder van de Eerste Divisie? In het openbaar bestuur is het niet altijd rozengeur en maneschijn. Het lijden binnen die beroepsgroep wordt schromelijk onderschat, want tegen een voor in betaald voetbalkringen armzalig salaris weet Hans Martijn zich met zijn persoonlijkheid verplicht zich te laven aan cultuur; heeft hij zelfs twee musea geopend; moest hij meelopen met de avondvierdaagse en moest hij elke poging tot afvallen opzeggen omdat er overheerlijk gebak van Bakkerij Vonk moest worden gegeten bij zestigjarige huwelijken of andere festiviteiten. Wat een opoffering! Maar Hans Martijn deed dat graag. Zijn lijden ging onoverkomelijke vormen aannemen toen hij serieus moest blijven kijken bij de raadsvergaderingen terwijl het schaarse publiek zich allang vermaakte met de voetbaluitslagen en hij zijn club niet vanachter een televisiescherm kon aanmoedigen.

Iedereen zal het erover eens zijn: Hans Martijn is een echte burgervader: een mensenmens met een hartstochtelijke aandacht voor de meer kwetsbaren en de minder mondigen en met een ongedwongen bestuursstijl. Hij zei weleens: 'met gewoon doen bereik je het meest': geen beleid maar uitvoering. Dure taal of managementboeken zijn niet aan hem besteed. Spreker herinnert zich nog een van zijn eerste ontmoetingen met Hans Martijn. Spreker kwam tamelijk wijsneuzerig op zijn kamer en vertelde over de verschillende politieke stromingen en Hans Martijn onderbrak hem vaderlijk en zei: "Jorrit, wat ze je ooit op die universiteit hebben wijsgemaakt: vergeet het. Politiek draait om de drie K's." Spreker dacht deze te kennen: Kerntaken, Kernploeg en Kapitaal, maar Hans Martijn doelde op de Kerk, de Kroeg en de Kantine. En hij voegde daaraan toe dat het ook draait om de twee B's: het Bier en de Bitterballen. Feitelijk is dat de metafoor voor wie hij is, maar ook voor zijn gevleugelde uitspraak: "heb het goed met elkaar en houd het bovenal goed met elkaar".

Stilzitten is geen favoriete hobby van Hans Martijn. Hij wil altijd iets te doen hebben wat bij de B&W-vergaderingen ostentatief zichtbaar was. Ze duurden te lang, maar gaven hem de gelegenheid om multitaskend de social media nader te analyseren. Het kwam dikwijls voor dat Hans Martijn twitterende hand een besluit recenseerde dat nog niet eens was genomen. Of dat hij aan de hand van 140 tekens aangaf waar het bestuur om draaide. Of hij las een bericht op Facebook waardoor hij direct na de vergadering naar die persoon toereed om ermee in ge-

sprek te gaan. Soms liep hij daarbij te ver voor de collegetroepen uit. Dat zou spreker een nieuwe burgemeester niet aanraden, maar Hans Martijn kwam ermee weg. Dat is omdat iedereen doorhad waarom hij het deed: niet om de ander dwars te zitten, maar omdat hij er oprecht wil zijn voor zijn medemens; een schouder wil bieden in voor- en tegenspoed.

Wat leefde Hans Martijn op als hij aan de bak kon en al zijn niet-geringe salestalenten kon inzetten voor de gemeente Bunnik. Hij had een mooi netwerk, was verbaal sterk, politiek bedreven en altijd betrokken. Zijn grootste succes is dat hij een gigantische bijdrage heeft geleverd aan het openzetten van de ramen en deuren van het gemeentehuis, zodat de gemeente weer onderdeel werd van de gemeenschap en andersom. Daarmee zijn er alleen maar winnaars. Dat openzetten van die ramen en deuren was soms wat pijnlijk, want Hans Martijn kan soms een opgewonden standje zijn. In het huis is hij berucht om zijn korte lontje. Maar ook dat typeert hem: gepassioneerd betrokken en ook stevig en impulsief. Gelukkig weet hij dit van zichzelf en stond hij ervoor open als hij erop werd aangesproken en is hij de afgelopen jaren zichtbaar milder geworden. Spreker denkt dat dit ook komt door Linda. Burgemeester ben je niet alleen, maar samen met je vrouw/partner en gezin. Linda was een geweldige burgemeestersvrouw en zal een fantastische voetbalvrouw zijn. Spreker bedankt haar voor haar betrokkenheid en haar zorgzaamheid in de gemeente.

Spreker merkte dat Hans Martijn minder scherp werd, want die betrokkenheid uit het hart richtte zich ook op de voetbaluitslagen. In zijn agenda stond steeds vaker 'Doetinchem'. Alles wat binnen B&W wordt besproken is in principe geheim, maar vandaag maakt spreker daarop een uitzondering. Op dinsdagmorgen uitte Hans Martijn nog weleens wat Achterhoekse kreten. Of wanneer Erika en spreker het hadden over de machtspolitiek van Machiavelli, dan vroeg Hans Martijn zich af of dat de nieuwe linksbuiten was van Juventus.

Dat de Achterhoek lonkte was voor spreker geen verrassing. Hij herinnert zich nog als de dag van gisteren het VNG-congres in Ulf. Wat was Hans Martijn trots. Spreker had zelfs de indruk dat Hans Martijn het congres zelf had georganiseerd. Hij kende alle hoeken en gaten, maar ook iedereen: van taxichauffeur tot directeur. Spreker heeft daar ook iets anders gezien, namelijk dat de trots van Hans Martijn in het niets viel bij de trots die de Achterhoek voor hem had: als kind van de streek was hij burgemeester geworden in de regio Utrecht – een superboer in de Randstad.

De verering voor Hans Martijn ging in de afgelopen weken bij sommigen veel te ver. Spreker heeft zelfs de suggestie gezien om Werkhoven voortaan Ostendorp te noemen. Ook heeft hij heel veel voetbalmetaforen gehoord. Er waren er zelfs bij die Hans Martijn vergeleken met de verlosser Johan Cruijff. Dat is aperte nonsens. Spreker kan zich voorstellen dat Hans Martijn de Rinus Israël van het openbaar bestuur wordt genoemd: met gestrekt been erin, maar zelfs dat is onvoldoende treffend. Want Hans Martijn Ostendorp is de Simon Kistemaker onder de burgemeesters. Simon Kistemaker is een legendarische coach. Hij is misschien wel de laatste culttrainer in het betaald voetbal. Stiekem heeft Hans Martijn veel overeenkomsten met hem. Hij is nog steeds een buitengewoon geliefd trainer. Zijn voetbalvisie is: met zijn allen flink jagen over het hele veld, spektakel bieden en vooral het publiek tevreden houden. Toch zijn Kistemaker en Ostendorp niet alleen van het lagere divisievoetbal; ze houden ook van het mooie sierlijke als er een paar krachtpatsers achter staan. 'De Kist' wist zijn team altijd te motiveren met bier en bitterballen en daarmee presteerden ze beter dan verwacht. Bovenal is hij de enige trainer die De Graafschap ooit ongeslagen kampioen maakte. Kortom: hoe passend is het dat Hans Martijn – de Simon Kistemaker onder de burgemeesters – de club gaat leiden waar diezelfde Kist onlangs tot erelid is benoemd?

Spreker gaat afronden, want het bier en de bitterballen wachten immers. Hans Martijn is een groot ambassadeur en burgervader voor de gemeente, is toegankelijk en houdt van aanpakken. Hij is iemand met een groot politiek gevoel. Spreker heeft van hem geleerd dat bestuurskracht niet alleen over de inhoud gaat, maar ook over passie en daadkracht – geen woorden maar daden – passie, butts en spirit maken het verschil. Spreker bedankt Hans Martijn voor de collegialiteit waarbinnen is samengewerkt, voor het wederzijds vertrouwen en de liefde voor Werkhoven, Odijk en Bunnik. Nu maakt Hans Martijn een nieuwe stap in zijn carrière. Spreker wenst hem en de zijnen alle goeds: "veel succes in de Achterhoek; op huus an en d'ran!"

Als spelersmakelaar in het betaald voetbal kan buitengewoon geld worden verdiend, dus spreker laat zich assisteren door een jeugdig Bunniks talent, Nina van Oostrum. Hans Martijn had dikwijls de gewoonte om mensen uit Bunnik de liefde voor de Achterhoek te laten zien en nam dan mensen mee naar de Vijverberg. Daar heeft hij op voetbaltechnisch gebied weinig mensen plezier mee gedaan, behalve Vincent Bijlo. Nina overhandigt Hans Martijn namens het college een seizoenkaart voor het leven voor Bunnik '73, SV Odijk en Aurora. Omdat ook andere ver-

leidingen nodig zijn, ontvangt Hans Martijn een biertray voor een rondje Bunniks bier en bitterballen bij de wedstrijden van De Graafschap. De gemeente heeft drie voetbalverenigingen. Hans Martijn was hartstochtelijk supporter en vaak in de kantine te vinden. De besturen van de verschillende verenigingen waren het er over eens dat Hans Martijn rugnummer 12 zou moeten krijgen, omdat hij om voetbaltechnische redenen nooit in de basis zou mogen staan. Namens de inwoners van Odijk, Bunnik en Werkhoven ontvangt Hans Martijn een nieuw voetbalshirt met rugnummer 12.

De **waarnemend voorzitter** geeft de heer Naafs, burgemeester van de Utrechtse Heuvelrug, het woord namens de Kring van Burgemeesters.

De heer **Naafs** heeft een voetbalfluitje meegenomen om straks aan Hans Martijn te overhandigen. Spreker heeft van de zoons van Hans Martijn begrepen dat ze het jammer vinden dat hun vader stopt met het burgemeesterschap, maar het heel v et vinden dat hij directeur wordt van De Graafschap.

Spreker vindt het buitengewoon knap hoe Hans Martijn is getypeerd in de uitnodiging voor deze bijeenkomst. Op de eerste foto kijkt Hans Martijn met een schuin oog naar de media. Hij zorgde er altijd voor dat hij goed in het nieuws was al dan niet met zijn ondeugende blik of zijn diepe blauwe ogen die afhankelijk van het onderwerp steeds feller konden worden. Ook de foto met zijn Linda: als burgemeestersechtpaar aan de straat op  en niveau met de inwoners van de verschillende dorpen. En natuurlijk het Kinderpardon: de situatie met Shenjun kon alleen worden geregeld als de burgemeesters zich zouden roeren. Het is als een olievlek gegaan. Hans Martijn mag er buitengewoon trots op zijn dat hij het destijds zo in gang heeft gezet en 300 burgemeesters heeft kunnen activeren om de actie te ondertekenen. En op de voorgrond staat Hans Martijn groot in beeld.

De lijfspreuk van Hans Martijn was: "los het op met bier en bitterballen". Acht jaar geleden was hij wat kleiner in omvang, dus er is vast heel wat bier en bitterballen doorgegaan: er zal hier wel veel op te lossen zijn geweest.

Volgens spreker doet Hans Martijn zelf niets aan sport. De burgemeesters hadden bedacht om in een voetbalbroekje met een shirt van blauw te komen en dan een stukje burgemeesterscabaret op te voeren, maar dat hielden Hans Martijn en Linda nog tegoed. Op de melodie: "hoog is de zolder, laag is de vloer; mooi is het meisje en lelijk is d'r moer" zijn wel een paar coupletten te verwachten in november.

Binnen de Burgemeesterskring heeft spreker aan collega's gevraagd om input. Hierop heeft hij onder andere de volgende reacties gekregen: "Hans Martijn staat bekend als een integere collega. Hij is toegewijd, altijd vrolijk." Spreker heeft hem nooit chagrijnig meegemaakt. "Hij staat open voor feedback, maar geeft het ook vooral. Hij is loyaal. Hij was een van de trouwe bezoekers van de Burgemeesterskring." Spreker herinnert zich een bijeenkomst in Zweden waar het erg gezellig was in de bar in Malmö waar uiteindelijk de hele bar onder leiding van Hans Martijn meezong met een eigengemaakte Zweedse versie van "hoog is de zolder, laag is de vloer." Gezelligheid was een van de belangrijkste punten waarvoor Hans Martijn zorgde. Ook bij de diners wilde iedereen graag aan de tafel zitten van Hans Martijn en Linda, omdat het daar doorgaans buitengewoon gezellig was. Natuurlijk werd ook over inhoudelijke onderwerpen gesproken, maar gezelligheid was belangrijk. Die sfeer creëerde Hans Martijn om zich heen binnen de Burgemeesterskring waarvoor spreker hem bedankt.

Binnen de Burgemeesterskring werd ook geregeld dat men zich met een bepaald onderwerp kon bezighouden. Dat gold ook voor Hans Martijn die actief was met de politie en collega's om te spreken over ondermijning en dergelijke en voorzitter werd van de taskforce.

Hans Martijn kon moeilijk op zijn handen zitten, omdat hij dacht dat het belang van de gemeente Bunnik daarbij in het geding zou zijn. Als hij het idee had dat er in Bunnik ondermijnende kwesties plaatsvonden met vrouwenhandel werd hij soms enorm fanatiek en ging hij thuis achter de computer zitten. Daardoor kwam hij op sites waarop je als burgemeester niet gezien wil worden. Dat is Hans Martijn: hij wil zelf onderzoeken wat er allemaal plaatsvindt in zijn gemeente en laat het dan niet los.

In de Burgemeesterskring staat Hans Martijn bekend als een burgemeester die pal stond voor openbare orde, veiligheid, politie en brandweer. Ook collegiaal deed hij de juiste dingen die moesten worden gedaan, soms tegen beter weten in.

Hans Martijn volgt zijn hart. Ook in de Burgemeesterskring was er verbazing: hij is burgemeester van Bunnik en nu gaat hij terug naar de voetbalwereld. Hans Martijn vertelde hem dat daar zijn hart en passie liggen en dat het goed voor hem en voor De Graafschap is. De Burgemees-

terskring hoopt een keer een uitnodiging te krijgen om het daarover te hebben onder het genot van bitterballen en om te kijken hoe het met hem gaat. Hij wenst Hans Martijn, Linda en de kinderen dat het hen goed gaat en dat zij hun draai daar weer gaan vinden.

Spreker overhandigt Hans Martijn het voetbalfluitje om mensen zo nodig tot de orde te kunnen fluiten. Hij vraagt hem wat van zich te laten horen. Via Twitter konden de collega's altijd privé-dingen volgen en zij zullen hem blijven volgen. Spreker wenst hem heel veel succes namens de Burgemeesterskring.

De **waarnemend voorzitter** vraagt de gemeentesecretaris om Hans Martijn toe te spreken.

De heer **Veenhof** voert als een van de laatsten het woord wat wellicht wel makkelijk is omdat al veel goeds is gezegd. Volgens het Reglement van Orde van de gemeenteraad spreekt de gemeentesecretaris niet tijdens raadsvergaderingen, mits hij daarvoor wordt uitgenodigd. Hij heeft die uitnodiging gekregen en maakt er graag gebruik van. Zijn bijdrage gaat vooral over de 'tandem burgemeester-gemeentesecretaris'.

Die tandem was er, zichtbaar en onbetwist. Een kleine 400 collegevergaderingen zaten hij en de burgemeester letterlijk zij aan zij en tijdens de bijna 100 raadsvergaderingen was er altijd contact, of visueel of middels een briefje. Daarnaast waren er talloze dagelijkse momenten waarop ze bij elkaar binnenliepen en die inhoud gaven aan de samenwerking. De samenwerking was intensief, goed en soms aan elkaar gewaagd. Een koptekst zou wat hem betreft zijn: "100% vertrouwen en 100% loyaliteit over en weer".

Die loyaliteit en dat vertrouwen stonden altijd in het teken van een groter geheel: de Bunnikse belangen; Bunnik als beste woongemeente van Nederland zoals Elsevier onlangs nog schreef. De samenwerking begon medio april 2009 en eindigt vandaag. Er was veel contact op allerlei manieren: mondeling, via de telefoon of e-mail of in andere vormen. In dat contact waren ze het vaak eens, maar soms niet.

Het woord 'samenleving' stond bij Hans Martijn centraal, waar spreker soms het woord 'organisatie' liet prevaleren. Ze wisten dat van elkaar, kenden elkaars karakters, de rollen en de kracht van de samenwerking en andere zaken die hen bonden. De overeenkomsten zaten op de Bunnikse belangen, de kracht van de regio, het regionale netwerken en natuurlijk Koning Voetbal. De wekelijkse portefeuillhoudersoverleggen begonnen vaak over voetbal. Dan ging het over De Graafschap op de GVVV, over Jan Vreeman of John de Wolf, over kunstgras of natuurgras, werkvoetbal, franje of 'D'ran'. Of het ging over goeie fysiotherapeuten die ook wel eens nodig waren. De transfer van Hans Martijn kwam voor spreker daarom niet uit de lucht vallen.

Het is vast niet toevallig dat als officiële datum voor het afscheid is gekozen voor 4 september. Op 4 september 1954 werd stadion de Vijverberg in Doetinchem feestelijk geopend. Dat gebeurde toen door burgemeester Boddens Hosang tot ergernis van de KNVB dat vond dat dit geen taak was voor burgemeesters. Spreker denkt dat veel collega's dat graag zouden doen. Tijden veranderen. De openingswedstrijd was tegen Fortuna Sittard die eindigde in een gelijkspel met 1-1. Het doelpunt werd gemaakt door Anton Beumer.

Spreker heeft een krantenbericht uit het Bunniks Nieuws uit 2009 dat acht jaar op zijn whiteboard heeft gehangen. Daarin zei Hans Martijn: "ik wil aanspreekbaar en betrokken zijn. Ik wil een burgervader zijn die bindend kan werken. Ik wil het wantrouwen in de gemeente weg nemen en het gesprek met elkaar aangaan, niemand uitgezonderd". Hans Martijn excelleert in die intensieve communicatie. Hij is vaak in gesprek, belt veel, mailt veel, twittert; hij legt contacten vooral extern. Hans Martijn is niet iemand om op zijn handen te gaan zitten. Zijn persoonlijke betrokkenheid reikt heel ver; 'onmundig ver'. Persoonlijke kwesties pakt hij met veel energie op. Een goed voorbeeld is Shenjun die hij met succes in Odijk wist te behouden. Ook ging hij een paar dagen naar China om 'ons' Postiljonhotel aan te bevelen voor de Chinese toeristen. Het nieuwe jaar was soms nog maar enkele minuten oud, of spreker kreeg een appje met een mooie intrigerende tekst als: "beste Gert we gaan er weer een spannend jaar van maken". Zelden kon spreker dan zo vroeg in het nieuwe jaar bevroeden wat er in het hoofd van Hans Martijn omging, maar door de jaren heen begreep hij dat steeds beter. Spreker citeert Johan Cruyff: "je gaat het pas zien als je het doorhebt".

Hans Martijn bloeit op in uitdagingen, in competitie. Die heeft hij nodig en dan is hij bereid om heel ver te gaan. 'Buitenkant lijn is in' is zijn paradigma, als wordt dat in het openbaar bestuur en de ambtenarij niet altijd begrepen. Het kost tijd om dat uit te leggen en over te nemen. Als gemeentesecretaris heeft hij veel met Hans Martijn mogen meemaken. Dat begon op 21 april 2009. In aantekeningen is dat moment nog helder terug te vinden. Op de collegeagen-

da stond destijds onder andere: investeringen in de sport (succesvol geweest), het opknappen van sportpark Tolhuislaan, de verbinding Houten-A12, Salto, grondaankopen Odijk-West enzovoort. Sommige van die onderwerpen hebben nog niet aan actualiteit ingeboet, maar sinds 2009 zijn in Bunnik bestuurlijk veel succesvolle stappen gezet. Spreker denkt hierbij aan de Strategische Agenda, het contact met de regio, de ambtelijke samenwerking met buurgemeente Zeist enzovoort. Het is te veel om nu op te noemen.

Spreker wil nog één vuurrode draad in het 8,5-jarig burgemeesterschap van Hans Martijn samenvatten: de stem van zijn hart; zijn passie en bevoegenheid. Dat is ook het gevoel van 'D'ran' bij De Graafschap. De transfer van Hans Martijn van de Bunnik Side naar de Spinnepkop; van 15.000 soms kritische burgers naar 1.2600 hondstrouwe supporters in de Vijverberg; van hoogopgeleide inwoners naar de Brigata Tiffosi; van ozb naar seizoenskaarten; van Vrumona (Heineken bier) naar Grolsch vanuit zijn eigen gevoel en die lokroep. Vanuit zijn blauw-witte hart keert Hans Martijn vandaag terug naar zijn roots. Treffend is daarbij een citaat van Maarten Venderbosch: "Je kunt de man wel uit de Achterhoek halen, maar de Achterhoek niet uit de man". Met Hans Martijn als voorbeeld heeft Maarten daarin volstrekt gelijk gekregen.

Het is voor Hans Martijn tijd om terug te keren. "Wi-j komt altijd weer terug", zingen de Superboeren. Als ook die wijsheid uit het oosten komt, zal het spoor terug een aangewezen stap zijn voor een nieuwe stap in de toekomst. Gisteren bestaat niet meer, morgen is de dag. Pluk die dag. Spreker wenst Hans Martijn en zijn gezin heel veel succes en geluk en hoopt dat het hen allemaal heel erg goed gaat.

De **waarnemend voorzitter** wil graag wat cadeaus overhandigen, waaronder een schilderij getiteld: Vlinder. Het is geschilderd door Derk Wessels; een kunstenaar uit Utrecht met een verstandelijke beperking. Hij heeft in zijn kunstenaarscarrière sinds 1992 een groot oeuvre aan tekeningen en schilderijen opgebouwd waarbij zijn trefzekere lijnenspel en gevoel voor kleuren typerend zijn. Derk Wessels is de winnaar van de eerste prijs van de Special Award 2015. Hij is een goede bekende van het Fonds Verstandelijk Gehandicapten en daarmee ook van Linda. Niets is zo persoonlijk als een schilderij. Daarom is advies ingewonnen bij Linda die zegt dat het qua kleur in hun interieur past en dat het qua symboliek – het ontpoppen en uitvliegen van de vlinder – ook heel mooi bij hen past. Als Linda dat zegt, kan Hans Martijn niet anders dan dit schilderij heel mooi vinden.

Spreker overhandigt het schilderij aan Hans Martijn en Linda en vervolgens geeft hij Linda een bos bloemen.

Het volgende cadeau is van een geheel andere orde. Hans Martijn is al een tijdje in training bij De Graafschap. Dit cadeau kan hem daarbij helpen. Hij overhandigt hem een herenfiets.

5. Toespraak van de heer H.M. Ostendorp en overdragen van de ambtsketen aan de locoburgemeester de heer J.J. Eijbersen

De **waarnemend voorzitter** wijst erop dat Hans Martijn in de raad altijd zegt dat sprekers het woord moeten vragen via de voorzitter. Spreker geeft bij dezen het woord aan burgemeester Ostendorp.

Burgemeester **Ostendorp** stelt vast dat hij nu op de fiets van de Vijverberg naar huis kan na het gebruik van bier en bitterballen.

Hij vindt het fijn dat allen aanwezig zijn en noemt daarbij vooral de commissaris van de Koning, de chef van het Kabinet, de leden van de gemeenteraad, het college van Bunnik, collega's uit de Burgemeesterskring Utrecht en daarbuiten, vertegenwoordigers van brandweer, politie, justitie en de Belastingdienst, ondernemers en zijn lieve familie: schoonouders, moeder, Linda, Bastiaan, Philip en Jochem. Op een bijzondere dag als vandaag voelt hij zich zeer verbonden met zijn vader die er niet meer bij kan zijn, omdat hij op 31 maart jl. is overleden.

Iedereen is met goede bedoelingen naar De Landgoederij gekomen om te zien hoe hij wordt ontslagen.

Hij is stil, verlegen en dankbaar voor de goede woorden die in deze bijzondere raadsvergadering tot hem en zijn familie zijn gekomen. Als hij dat optelt bij de warmte en hartelijkheid die hem de afgelopen weken is overkomen, kan hij niet ontkennen dat er momenten waren met échte emotie en dat hij zich héél af en toe afvroeg wat hij aan het doen was.

Spreker wil zijn toespraak beginnen met een filmpje om duidelijk te maken wat hij doet, waarom hij het doet en voor wie hij het doet. Het laatste besluit dat hij als burgemeester van Bunnik heeft genomen luidt dat het filmpje niet van zijn spreektijd afgaat.

<<vertoning van filmpje over De Graafschap>>

Spreker gaat naar de Achterhoek, naar 'zijn' De Graafschap waar hij aan de hand van zijn vader altijd al kwam en altijd is blijven komen. Hij kijkt daar enorm naar uit. Zijn opdracht daar heeft veel overeenkomsten. Een van zijn letterlijke opdrachten is: boegbeeld zijn; een verbinder en communicator. Hem is gevraagd de maatschappelijke relevantie van De Graafschap in de Achterhoek verder te verankeren en daarvoor de relatie tussen de gemeentelijke en provinciale overheid, het onderwijs en de ondernemers met De Graafschap verder te verstevigen én op commercieel vlak de leiding te nemen. Hij hoopt zo zijn commerciële en politiek-bestuurlijke ervaring ten dienste te kunnen laten komen van een succesvolle tijd bij De Graafschap. Allen zijn altijd welkom op die mooie Vijverberg, uiteraard tegen betaling.

Spreker neemt afscheid als burgemeester van de gemeente Bunnik. Nog één keer mag hij zeggen: "mijn Bunnik met de prachtige dorpen Bunnik, Odijk en Werkhoven". Hij heeft 8,5 jaar deze prachtige gemeente, haar inwoners en ondernemers mogen dienen en zegt uit de grond van zijn hart dat dat – na zijn vrouw en kinderen – het beste is dat hem in zijn leven is overkomen. Hij is de gemeenteraad van Bunnik dankbaar voor de kans die hij heeft gekregen. Toen hij in 2009 de stap zette was die ook opzienbarend. Het getuigt van lef van de toenmalige commissaris van de Koningin – Roel Robbertsen – en de Vertrouwenscommissie van Bunnik om hem voor te dragen als burgemeester van de gemeente met de hoogstopgeleide bevolking van Nederland. Spreker was jong, had zijn school niet afgemaakt, kwam uit het commerciële bedrijfsleven en had pas 2,5 jaar ervaring als wethouder. Toch was er vanaf het allereerste moment een klik. Die klik en de wederzijdse vertrouwensband is hij altijd blijven voelen. Hij spreekt zijn dank daarvoor uit.

De opdracht van de gemeenteraad bij zijn aanstelling luidde: "zet de ramen en de deuren van het gemeentehuis open". Nu hij weggaat weet hij niet zeker of het zo scherp verwoord stond, misschien heeft hij de profielschets naderhand naar eigen inzicht ingekleurd, maar in de kern was dat wat er stond: een boegbeeld zijn, zichtbaar en midden in de samenleving, benaderbaar, betrokken en communicatief. Er was door de jaren heen wat spanning komen te staan op de relatie tussen de gemeente Bunnik en haar inwoners, sportverenigingen en ondernemers, maar ook op de relatie tussen de gemeente Bunnik en haar positie in de Utrechtse regio. Hij kijkt in dat opzicht terug naar de discussies in die tijd en plaatst ze in de actualiteit.

Hij was ongeveer een week burgemeester toen hij in gesprek kwam met het bestuur van de Bunnikse voetbalclub Bunnik '73. Er zat spanning op de relatie tussen de voetbalclub en de gemeente. Dat zou zomaar aan beide partijen kunnen liggen. Er was in de ogen van Bunnik '73 van alles mis met de accommodatie en zo waren er meerdere sportverenigingen die hun wensen en klachten hadden. Dat schoot gistermiddag door zijn hoofd toen hij opnieuw op het sportpark aan de Tolhuislaan stond en langs de vernieuwde accommodatie van de voetbalclub, de handbalclub, de korfbalclub, de jeu-de-boulesclub en de sporthal liep en wethouder Eijbersen het nieuwe veld van de Bunnikse hockeyclub zag openen. Samenwerken heeft daadwerkelijk tot resultaat geleid.

Spreker is trots dat deze gemeenteraad middels een motie unaniem het besluit heeft genomen een belangrijke bijdrage te willen leveren aan de woon- en mobiliteitsopgaven in de drukke en succesvolle regio Utrecht om zo een bijdrage te leveren aan de bereikbaarheid en doorontwikkeling van de stadsregio en het Utrecht Sciencepark en tegelijkertijd de regie te houden om het dorpse karakter van Bunnik, Odijk en Werkhoven te waarborgen. Bouwen naar behoefte vraagt om antwoord te vinden op de vraag: wat heeft de regio nodig? Betaalbare woningen, zodat de jongeren in Bunnik, Odijk en Werkhoven kunnen blijven wonen; sociale woningbouw voor de meest kwetsbaren en woningen voor ouderen dichtbij voorzieningen om de doorstroming te garanderen. Het vraagt om flexibiliteit bij bestemmingsplannen en om ambitie. Samen met de regio, de provincie, het Sciencepark en overige maatschappelijke partners kan op korte termijn veel worden bereikt als de handen in elkaar worden geslagen. Hij wenst allen daarbij veel succes en plezier. Ook hier zal samenwerken tot resultaat leiden.

Spreker heeft afscheid nemen van Bunnik en de regio heel lang voor zich uitgeschoven. Onderwijl is hij al veel in Doetinchem aan het werk geweest. Er moest en moet ook daar veel gebeuren. Het is goed bij vandaag aangekomen te zijn, waardoor hij wordt gedwongen niet meer met twee verantwoordelijkheden bezig te zijn maar zich echt kan focussen op een nieuwe uitdaging bij De Graafschap. Dat maakt niet dat hij de aanwezigen en de samenwerking met hen niet zal missen. Spreker bedankt zijn collega-burgemeesters in de provincie Utrecht en daarbuiten voor al het vertrouwen en het toevertrouwen, de vriendschappelijke collegialiteit, de

mooie avonden bij de commissaris van de Koning waar middels het bekende: 'hoog is de zolder' collega's werden uitgeluid of welkom geheten. Hij zingt dat lied met een eigen tekst bij de sleuteloverdracht tijdens de carnaval.

Hij bedankt ook de collega's die niet aanwezig kunnen zijn. De voorzitter van de Burgemeesterskring, Koos Janssen, verraste hem gisteren met een ontbijt.

Spreker bedankt 'zijn' politie en brandweer; de mannen en vrouwen die dag in dag uit pal hebben gestaan voor de veiligheid in Bunnik, Odijk en Werkhoven. Hij is graag bij hen geweest en heeft genoten van de goede en directe samenwerking, van de steun op lastige momenten en het vertrouwen dat er over en weer altijd was. Zij zijn het gezicht van een veilige samenleving. Als wijkagent of als vrijwillige brandweerman zijn zij er als het er op aankomt. Zij hebben het volledige vertrouwen van de inwoners en spreker is trots met hen te hebben mogen samenwerken. Niemand mag aan de wijkagent of vrijwillige brandweer komen; ook na vandaag niet! Hij spreekt woorden van dank uit voor de goede samenwerking binnen de Veiligheidsregio Utrecht en binnen de politie Midden-Nederland. Hoewel Bunnik een relatief veilige gemeente is, wisten partijen elkaar te vinden als het nodig was en helaas was dat het laatste jaar iets te vaak het geval.

Hij heeft als voorzitter van de Regionale Integrale Stuurgroep tegen Georganiseerde en Ondermijnende Criminaliteit veel respect gekregen voor het werk van de politie, de recherche, het Openbaar Ministerie, de Belastingdienst, het RIEC en de vele andere diensten die zijn gericht op een veilige samenleving. Hij hoopt als voorzitter een bijdrage te hebben geleverd om de samenwerking nog verder te versterken. Hij bedankt hen voor het vertrouwen, de humor en de goede resultaten. Het heeft hem bewust gemaakt van het risico dat de samenleving loopt als gevolg van de georganiseerde criminaliteit en, vaak als gevolg daarvan, de ondermijning. Het vraagt een alerte overheid. Hij vraagt de gemeenteraad van Bunnik te blijven investeren in een veilige samenleving. Ondermijning is een veiligheidsrisico dat óók de ogenschijnlijk veilige gemeenschappen stevig kan raken. Wees alert.

Als er een onderwerp is waar wat spanning op zit is dat het thema 'ruimte voor ondernemers en het ondernemerschap' geweest. Een aantal van de aanwezigen vond dat hij soms te dicht bij de ondernemers stond en zich er te vaak mee bemoeide. Hij denkt dat dit juist is, maar zijn betrokkenheid en waardering voor de ondernemers en het ondernemerschap kent een sterk sociaal-maatschappelijke basis. Ondernemers zorgen voor werkgelegenheid en werk. Werk is de beste remedie tegen sociale uitsluiting. Met name het in Bunnik sterke MKB zorgt er daarnaast voor dat er voldoende werkgelegenheid is voor de wat lager geschoolde arbeidskrachten. Dat is, naast de aandacht voor de ontwikkeling van het Utrecht Sciencepark, absoluut noodzakelijk om sterke en vitale dorpen te houden en om het verenigingsleven te ondersteunen en op peil te houden. Juist deze gemeente is gezegend met ondernemers die een grote bijdrage willen leveren aan een krachtige samenleving. Soms lijkt er sprake van eenrichtingsverkeer. De ondernemers dragen, vaak via de BHiK, wel bij aan sociaal-maatschappelijke vraagstukken, maar hun vragen blijven soms onbeantwoord. Het antwoord is niet altijd gemakkelijk te geven omdat het vaak ook vragen zijn die ruimtelijk van aard zijn en de gemeente daar niet alleen over gaat. Het allermooiste afscheidscadeau dat hij zou kunnen krijgen is dat de gemeente Bunnik met de provincie in gesprek gaat om te kijken of een beperkte uitbreiding van de bedrijventerreinen kan worden gerealiseerd om de lokale ondernemers te faciliteren in de doorontwikkeling van hun bedrijf.

Zijn werk als burgemeester van de gemeente Bunnik zit er nu op. Hij is daarmee zeker niet uitgekeken op het burgemeesterschap en sluit niet uit ooit nog een keer te proberen terug te keren naar het ambt van burgemeester. Het ambt heeft hem veel moois en goeds gebracht. Nu gaat hij terug naar zijn streek, naar zijn club, naar zijn mensen. Hij heeft geprobeerd dienstbaar te zijn aan de samenleving van Bunnik, Odijk en Werkhoven, de stadsregio Utrecht en de provincie. Hij heeft genoten van de samenwerking met allen en dankt allen daar zeer voor.

Nog eenmaal richt hij het woord tot zijn raad en zijn college: "houdt aandacht, blijf dicht bij de inwoners, het maatschappelijk middenveld, het verenigingsleven en onze ondernemers, met open oren en open handen op zoek naar de vragen en de oplossingen. Geef de Ruimtemakers daadwerkelijk de ruimte om werk te maken van de kracht van de samenleving. Zo zal de gemeente een nog sterker onderdeel worden van de gemeenschap. Ik vond het een eer dat ik uw burgemeester mocht zijn en heb geprobeerd dat met veel plezier en toewijding te doen".

Spreker bedankt Gert Veenhof en bedankt hem voor het vertrouwen vanaf het eerste moment tot de allerlaatste dag. Het was echt een tandem. Het was goed.

Vervolgens spreekt hij tot zijn gezin: "lieve Linda, Bastiaan, Philip en Jochem: weet dat jullie het belangrijkste waren, zijn en blijven in mijn leven. Dank dat jullie het accepteerden dat ik er

regelmatig niet kon zijn. Dank voor jullie steun en toewijding in moeilijkeren tijden. Dank ook voor de grappen aan de eettafel waardoor ik mijn werk weer wat kon relativeren. En dank dat jullie opnieuw met mij meegaan, nu op weg naar Doetinchem. Een verhuizing die ook voor jullie opnieuw veel impact heeft, maar ik weet ook dat wij er met elkaar op mogen vertrouwen dat ons leven geleid wordt en dat we aan Zijn hand altijd rust zullen vinden. En weet, hoeveel ik ook van de gemeente Bunnik heb gehouden en van De Graafschap blijf houden: jullie blijven altijd op 1 staan!"

Spreker dankt allen voor de goede tijd en wenst allen vanuit zijn persoonlijke levensovertuiging van harte Gods zegen toe.

Burgemeester **Ostendorp** legt zijn ambtsketen af en legt deze om de schouders van locoburgemeester Jorrit Eijbersen.

6. Sluiting

De **waarnemend voorzitter** feliciteert de heer Eijbersen met zijn kortdurende burgemeesterschap. Hij sluit deze bijzondere buitengewone raadsvergadering om 16.08 uur en dankt allen voor hun aanwezigheid.

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van de raad van de gemeente Bunnik d.d. 5 oktober 2017.

De griffier,

De voorzitter,